

V průzračných vodách žije perlorodka
ceněná.

Má perlu pro každého, kdo ji potká
ve vlnách.

Jednu má vystavenou v Linzi,
druhá zdobí hrud' prý i principi
a třetí perla je protkaná tisícem stuh.
Jedna je světlá, druhá stinná -
každá je úplně jiná
a přesto v každé zrcadlí se Bůh.

Přál jsem si znát, jak se ty perly tvoří,
ještě blíž.

Tak jsem se vydal až k prameni moří
za škeblí.

Po stopě našel jsem ji brzy,
tu stopu smáčely slzy -
za lasturou jí uvízlo zrnko písku.
Chtěl jsem jí odebrat to břímě,
však než jsem moh, zadrželi mě,
že prý ten čin by zapříčinil ztrátu zisku.

Škeble si brzo zrnko obalila
perletí,
až nakonec si v perlu přetvořila
své prokletí.

A já jen hleděl za úžasu,
jak bolest proměnila v krásu.
Chtěl jsem to umět stejně jako ona.
A tak vždy, když mám v srdci písek,
zkouším kolem něj napsat píseň,
ale většinou to nejde, asi mám daleko do dna.